

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se navleže frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Peterburg 25. aprila. „Agence Russe“ poroča: Zarad gotovosti razprav, katere se vsled nemškega posredovanja mej kabineti zaupno in prijateljsko vrše, bode pred kongresom mej vladami še razgovor o glavnih vprašanjih, predno se predkonferenca začne, ki bode formalitete ustanovila. Gorčakovo zdravje se je jako zboljšalo.

Carigrad 25. aprila. Ker se je od ruske strani z vstalimi Mohamedanci začelo dogovarjanje v Rodopskem pogorju, ponehala so sovražna dejanja. Rusko-turška komisija se peča s pomirjevanjem vstaje. Bolezni v ruskej armadi se množé.

O naših sodnijah.

Z Dolenjskega [Izv. dop.]

Da se v našej z davki preobleženej deželi eksekucije zavoljo njihovega izterjanja neusmiljeno izvršujejo, ste uže večkrat povedali; — da mora kmetski posestnik, ki ga zraven tarejo huda leta, po tem takem ekonomično pod zlo iti, lahko vsak uvidi, ne da bi mu bilo treba študirati narodnega gospodarstva iz debelih knjig.

Človek bi mislil, da ima državljan, ki mora svojim plačevanskim dolžnostim tako do pičice zadostiti, vsaj tudi pravico, zahtevati uresničenje mu po ustavi zagotovljenih pravic. Da se to ne godi, kar se tiče ravnopravnosti našega jezika v šolah in uradih, svobode pri volitvah i. t. d. ste uže tudi stokrat pisali in govorili.

Da pa človek tudi pri sodnijski huradih pravice večkrat zastonj išče, o tem se dozdaž nij tožilo.

Zastonj pravim — kajti če jo prepozno dobi, je v največjih slučajih ravno tako, kakor da bi je ne dobil. Čudno, da niste taci tožeb uže več slišali, — a naše ljudstvo je po trpežljivo in zato ne toži, akoravno bi bile take tožbe zelo opravičene.

Če si pa kedo enkrat srce vzame in se obrne na višjo sodnijo, se njegova stvar sicer prej reši, nego bi se bila brez pritožbe, — a zato morajo zaostati druge stvari taci strank, ki še niso imeli poguma se pritožiti.

In naravno, — nos, ki pride o takih pritožbah od višje sodnije doli k okrajni pospeši jedno stvar na kvar družih, — kajti okrajne sodnije nemajo zadosti osebja, da bi pri vedno rastočem navalu pravnih stvari mogle vse v primernem času rešiti.

Kajti osebje je še vedno tako določeno, kakor je bilo pri organizaciji sodnij, — akoravno je komaj za takratni, skoro za polovico in več manjši posel zadostovalo.

Vendar človek, ki ima nesrečo, da mora iskati od sodnij pravico, bi bil še vesel, ko bi osebje pri teh važnih uradih vsaj bilo popolno, kakor je določeno. A to se ne zgodi. Sicer se rado prizna, da so se nekteri uradniki, ki svoje dolžnosti niso natanko izpolnjevali, poslali v pokoj, — a treba bi jih bilo precej namestiti z družimi. Izpraznjena mesta okr. sodnikov, posebno ona mesta, ki so izpraznjena po prestavljenji, se po pol leta ne dopolnijo, — nij tedaj čuda, da pri vsej marljivosti družih uradnikov, ki prevelicega dela ne morejo zmagati — ker noč in dan delati nij mogoče — pride urad v nered in se vsled tega rešenje vlog še bolj zakasni.

Če se bode nameščenje sodnikov vedno in v vsih slučajih tako zakasnilo, morajo priti vsi uradi v nered in potem bomo pravice za-

stoni iskali, ker bo vselej prepozno prišla: pravde o motenji posestva se bodo vlekle 4 leta, eksekucija vložena o trjatvi na mošt se bo rešila o božiči itd. vsi eksempelnji iz skušnje. —

O nekeje sodnji na Dolenjskem se govori da so ječe v tako slabem stanu, da tatovi iz njih po noči hodijo na sprehod — krast! Lepa varnost to. Zakaj plačujemo davke? Jaz ne vem povedati, — če vi veste gospod urednik, pa povejte. Ali pa je nemara tudi v tem sistemu, kakor pri ravnanju z našimi političnimi pravicami.

Pravosodno ministerstvo! lepe zakone znaš načrtati, — skrbi tudi za sredsta, da se izvrše, — ker če bo šlo tako naprej, bo slabo za justicijo. Davke pa plačujemo! —

Ali bodo Angleži zmagali?

O tem, kakšno upanje imajo Angleži zmagati o bodočej vojski z Rusijo, piše se dunajskemu konservativnemu listu sledeče:

„Angleško in Angležem prijazno novinstvo trdi, da hoče Anglija Rusijo z dolgotrajnim nameravanjem vojne počasi uničiti. Lehko se to tem bolj veruje, ker more Angleška, ako vse druge evropske vojne oblasti nevtralne ostanejo, veliko ofenzivno vojno jedino le z indijskimi vojniki izvršiti, — a bila bi to drzna politika! Pomisli naj se, ako bi Angleška jedno samo glavno bitko z indijskimi vojniki v Evropi izgubila, bil bi njen ves vpliv v Aziji smrtno zadet. Angleška bi ne mogla nobedne nove vojske na noge postaviti, a v Indiji je uže toliko angleškemu gospodstvu nevarnega nakopičeno, je takovo umetna tiškovna, narodnostna in jezikovna politika uže zdaj potrebna, da je prav dvomiti, bi li Indija v takovem slučaju ne odpała ali se vprla. An-

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

„Oh — oh,“ je vskliknil, „meni se zdi, da se ti z mojimi željami norčevati misliš!“ — „Karla vam želi povedati,“ pretrga mu naš junak besedo, in pomakne stol ravno pred Moratina, „da sem jej roko v zakon ponudil, da sva midva pripravljena, se vsakej nasprotni zapovedi ustaviti, da sva prišla, kakor je navada, prositi vašega dovoljenja in blagoslova.“ Moratinu je za trenutek zastala beseda, nazadnje pa reče: „Vi veliko upate, sennor Brossy, in govorite nekako razžaljivo.“ — „Jaz imam nekaj najboljših njiv, in nijsem nikomur niti enega tolarja dolžan. Prihranil

sem si nekaj denarja in nabral sem si zbirko biserov, katera nij nič manj ko dva tisoč tolarjev vredna; pa več kot to imam še bogatstva v bisernih meljih, iz katerih bodem svoje bogatstvo v nekaterih dneh pomnožil. Iz tega menda lahko razvidite, da mi je mogoče Karlo dobiti.“

Kakor trdosrčen je Moratin tudi bil, se vendar nij mogel zdržati, da ne bi bil primerjal lepega mladega moža z blagim obrazom in iskrenim srcem, z grdim, potuhnjenim Karnarjem. Premoženje mladega moža ga je tako zelo mikalo, da je bil en trenutek ves pripravljen pomagati mu in v zakon privoliti, upajoč, da bode od njega uže toliko denarja izmolzel, da si zopet opomore.

„Kar imate,“ mu odgovori, „je vse dobro in lepo, a drugo je še v danu morja in se ne more zdaj k temu prištevati. Kdaj naj bi bila pa poroka, ako bi jaz k temu privolil?“

„To še nijsva določila,“ odvrne Brossy.

„menim, da prihodnji ali pa tretji teden. Jutri grem na nabiranje, pri tem se bodem kaka dva dni mudil, kolikor prej, toliko bolj srečen bom. Pa to mora Karla določiti.“ — „Ne, Leon, jaz to tebi prepustim,“ odgovori ona, „kajti ti poznaš nevarnost, koja mi preti. Zmiraj se bodem morala Karnarjevega zalezovanja bati, dokler ne bova poročena. Tudi gotovo nij, da bi oče bili zmiraj zadovoljni, dokler naji ne zaveže duhovnik.“

Moratin se je zastonj prizadeval prijazen biti. „Nečemo še srečnega dne določiti,“ reče Moratin, „dokler se Brossy ne vrne. Ko boste nazaj prišli, sennor Brossy, me obiščite, da se bodeva pogodila. Kajti mislim, da ste pripravljeni mi v sili pomagati, kakor vsak tast od svojega zeta pričakovati sme.“ — „Gotovo,“ reče Brossy in vstane, „veselil se bom, če se bode vse dobro izšlo, kot vaš sin ravnati.“

„Bodite srečni,“ reče Moratin, podavši

gleške bi se z takovimi tujimi nakupljenimi vojaki jednako godilo, kakor nekada Kar tagi z njeno vojaško zistemo. Nasprotno je pa sicer Ruska uboga (v primeri z bogato Anglijo), a v svojih deželah in sè svojimi na- rodi nerazrušljiva; njen bankrot zadel bi bolj angleške, holandske in nemške, nego ruske kapitale; ljudij ima, da vojno lahko dvakrat ali trikrat ponavlja — in pri tem kmetijstvo ne bo trpelo, — za dosta; vojne težav nosti in nevarnosti pa naraščajo v kvadratič- nej razmeri, kolikor bolj se bližajo sovra- žniki Moskvi, onim, kateri bi silili v notra- njo Rusijo; angleška ofenziva ima tedaj malo upanja na ugoden izid. — Ako se to pomisli, je potem vrjetnejše, da bode Anglija iz Indije le toliko vojakov pozvala, da jej bode možno blokadno in nabrežno vojno izpeljati; ako bode takovo akcijo pričela, potem mora zapreti vzhodno morje, Donavo, črno in srednje morje. Dvomimo jako, da bi takov način vojne Rusom mogel mnogo škodovati, in sicer iz trojnih vzrokov: prvič zato, ker potrebuje Rusija za defenzivno vojno zoper Anglijo le malo moč; drugič, ker bi bila slabo hoteča nevtralnost Avstrije z dobrohotečo nevtralnostjo Pruske paralizovana; v tretje: ker bi Rusija svojo kupčijo po tranzitnem potu skozi Nemčijo nadaljevala, posebno, ako bi bil ruski agio visok. Ruska ne bode uničena z takovo vojno, marveč bode intere- sente podonavske, srednjemorske in baltijske trgovine zadela: naj bolj tedaj prostovoljno ali prisiljeno nevtralnost Av- strijsko, potem nevtralnost Prusko, Laško in koncem tudi Francozsko tolike, da bode čutila.

Angležem prijazne novine se sklicujejo na močno indijsko vojsko, s katero se bode zmagovalo. Čujmo kaj pravi o tem nemšk dopisnik iz Londona. On piše:

„Nemško časopisje indijskim vojakom, ki bi pomagali v bodočej vojni Angleške njene interese varovati, tako važnost pripisuje, katere v resnici ne zaslužijo. Čudom sem se čudil, ko sem čital: 200.000 indijskih moha- medanov bode pomagalo v vojni z Rusijo An- gležem. Ako bi Angleška smela in mogla ra- čuniti na 200.000 Indcev, ne bi jej bilo treba iskati pomoči in zveze pri tako malenkostnej državi, kakor je Grška. Novo angleško car- stvo v Indiji, in ravno njega prebivalci mo- hamedani, so tist element, ki Angležem hude skrbi dela. Hindu, ki so uže stoletja tujega gospodstva vajeni, izgubili so uže ves

čut samostalnosti; a mohamedani v svojej trmoglavosti niso še pozabili vladarstva veli- kega mogula; niso še iz spomina si izbrisali, da so bili oni i j e d e n k r a t neomejeni gospodje v deželi; od rodu do rodu narašča se prever- jenje, ka imajo le oni sami jedini pravice do indijskih pokrajin, katere pravice jim tujci Angleži kratijo, ki so jih vseh pravic in močij oropali. A mohamedani ne poznajo pravih razmer močij velikobritanskih; v primeri z njihovo močjo, dozdeva se jim evropska kul- tura velikanska; mislijo si, da tej nasproti ni- česar ne morejo, akopram bi bila njihova or- ganizovana vojska petkrat večja od one čisto angleške. Da so do sedaj bili še mirni, tega kriva je njihova domišljija o nezmagljivosti Angleške in teritorialnej razdruženosti fev- dalnih knježevin.

Lord Lyttonovo postopanje sè domačim indijskim novinstvom, kaže dosta, da je nezado- voljnost indijskih narodov uže visoko dospela. Postavno izrečeno kratenje osobne prostosti individuua more najprosteje odgojeni Anglež le v sili, v boji za življenje in smrt, rabiti. In potem naj bi stalo 200000 indijskih moha- medanov na strani do smrti sovražnih Angle- žev? Indijski narodi niso politično tako ne- zreli, kakor se občno v Evropi sodi. Čuditi se mora številu časnikov, v katerih so se dneva vprašanja popolnem prosto še pred krat- kem razpravljala. Dobro vedo da Angleška ne namerava mohamedanske države oživeti, am- pak jedino le svoje gospodstvo v Indiji utrditi in z vso močjo braniti. Dobro vedo, da se Angleži na vojno proti Rusom le zato pripravljajo, da bi jim pot v Indijo, kamor se bolj in bolj bliža, zabranili, a ne da bi moha- medanske interese varovali. A ravno od Rusov pričakujejo Indijci rešitve izpod angleškega jarma.

Navidezno je vladno poročilo iz Kalkute tem razpravam ravno nasprotno, ker je uka- zala vlada 2 Gorka in brž ko ne 2 Sik- polka in nekatere kompanije Saperjev na otok Malto otiti. To je pa tako. Ves trud Angle- ške, ki na to meri, da bi Turška vse svoje ostanke vojakov zbrala in Angleške s temi pomagala, je zastoj, ker Rusija vse spletke Layordove takoj uniči. Denes vesela radi male diplomatične zmage na Bosporu, jutri malo- dušna po malem pobitju od ruskih diplomatov, utrudila se je uže angleška vlada vsega, pri- žgala je bengalički ogenj na Zlatem rogu in tisoč in zopet tisoč indijskih narodov v polnej vojaške opravi prikaže se čudečemu se sul-

tanu; v dolgih vrstah grede zmagovalnej ru- skej vojski nasproti, da bodo osmansko silo zopet na noge spravili.“ Angleži si znajo poma- gati, — če prav malenkostno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. aprila.

Denes so prišli zopet ogerski *ministri* na Dunaj, da vprašanje o nagodbi uže enkrat vendar rešijo. „N. Fr. Pr.“ pravi, da so cis- lejtanski ministri pripravljeni tudi na to, da — zopet ne bode nobenega vspeha.

Vnanje države.

Iz *Londona* se v „N. Fr. Pr.“ poroča, da je knez Bismark ponudil zvezo Nemške z Angleško za stalno zagotovljenje svetovnega miru. Ako se to obistini, — potem je mir gotov, kajti Bismark s to ponudbo ne name- rava drugega, nego Angleško k miru prisiliti, katera se je do zdaj vedno dvoumno vedla, katera ima vedno „mir“ na jeziku, a v istini kuri in se igra z ognjem, da izpove svojo pravo misel. Anglija, pravi dalje telegram, nij še sprejela ponudbe, češ, da jo veže ozir na Francosko, na previdnost, ker Francoska je zdaj popolnem sporazumljena z Anglijo, a angleško-nemška zveza bi obudila največjo sumnost v Francoskej.

Iz *Carigrada* javljajo, da je veliki knez Nikolaj naznanil porti in patrijarhu, da bode prihodnjo nedeljo poslal več oficirjev in vojakov v Carigrad k božjeji službi, naj torej nekoliko cerkvá za to pripravljenih bode. — Pretečeni ponedeljek je veliki knez sprejel bolgarsko deputacijo, ki mu je (za carja) iz- ročila zahvalno adresno. Veliki knez je pripo- ročal slovo z muselmani.

Vstaja Mohamedancev v *Bolgariji*, če ne poneha, more obema sovražnikoma, ki se pred Carigradom gledata, Rusu in Angležu dati povod, da ne moreta svojih moči umak- niti od Carigrada proč. — Da se vstaja uže angleškemu vplivu pripisuje, — valjda nij drugo nego kombinacija. — Ko bi se mo- hamedanska vstaja kaj razširila, utegne tudi pri nas vprašanje o vmarširanji v Bosno pro- buditi se iz spanja.

Domače stvari.

— (Novi deželni načelnik vitez Kalina) je predvčeršnjem sprejel uradnike, načelnike komor in deputacijo mestnega zbora. Kakor čujemo, je njegovo vedenje in govor- enje naredilo dober vtis na vse z nami jednako misleče mej uradniki in narodnjaki sploh. Gospod deželni načelnik Kalina nij po- snemal svojih prednikov na istem sedeži, nij metal le s frazami okolo sebe, temuč obljubil je z moško odločno besedo, na pr. mestnej deputaciji, da bode on varoval v deželi ob-

mu roko, „pustimo to reč, dokler se ne vrnete, in me ne obiščete.“

Ločila sta se, Brossy se je vrnil in Karla ga je še do konec vrta spremila, kjer se je od njega ločila. Moratin pa je hitel v spalnico, v katerej je Karnar poslušal ves govor. „Tiho,“ reče zadnji „spodaj stojita in govorita.“ Za- veznika poslušata in slišita, da bode Brossy svojo sestro poslal, da bode ona čez noč pri Karli ostala. Tudi sta slišala, kako sta se menila o sreči ko bodeta zvezana. „Ali slišite,“ se norčuje Karnar, „kako se pripravljata.“ Brossy je svoje ljubici tudi razodel, da se bode čez dva dni zopet vrnil in pripravil vse za ženitovanje. Ona mu je pa zagotovila, da bode srečno prestala te dni, dokler njega ne bode nazaj, da se bode ogibala Karnarja, ter da bode večjidel pri njegovi sestri Joli. Sled- njič se ločita, biseronabiralec otide proti svojej koči, Karla pa obstoji na vrtu in strmi za

njim. Moratinu in Karnarju je bilo lažje pri srcu. „Le na delo,“ reče zadnji, „ta človek nama dva dni ne bode napotja delal, in v tem času lahko izginemo.“ — „Da, ako mi denar daste, kajti gotov moram biti predno kaj storim.“ — „Še ta večer ga boste imeli črez eno uro! Pripravljen sem . . .“ Zdajci vsklikne Karnar poln veselja. Stal je pri oknu in zagledal neko ladijo na oddaljenem obrežji. „Vidite!“ šepetal je in oči so mu zabliskale, „tukaj je — ladija!“

Karla je prišla v hišo, in šla naravnost v svojo sobo.

„To je prav,“ reče Karnar, opazovaje la- dijo. „Dobro hočeva deklico stražiti, dokler je ne potrebujeva. Ladija bode v enej uri tu, potem se koj odpeljeva na Sandviške otoke, ali kamor hočete. „Ha, ha!“ si mane smijaje se roki, „bolje bi ne moglo biti!“

Četrto poglavje.

Strmela sta oba na ladijo in se kmalu prepričala, da nij škuna ali ladija, katero sta pričakovala, temuč neka druga ladija. Kar- narja je jelo skrbeti, postal je nemiren. Mo- ratin je večkrat šel iz sobe gledat je li Karla še doma, pa ko se vrne, čuje, kako čudno Karnar pred-se mrmra.

„Vidite Moratin,“ reče potem poluglasno, „ta ladija je taka, kakor so nove ladije, iz katerih obstoji mehikansko brodovje. Stavil bi kaj, da je to državna ladija. Je-li kaj ti- hotapcev na tem morji, ali kaj drugega po- sebnega?“ — „Ničesar še nijsem čul. Ako je pa državna ladija, zakaj pa nij zastave na njej.“ — „To ne vem,“ odvr

jektivnost in pravičnost brez ozira na stranko. To jako radi slišimo in bi bili popolnem zadovoljni, če se bode tudi res go-dilo odslej takó. Upajmo, da se v svojih pričakovanjih ne bodedo prevarili.

— (Ogenj.) Včeraj opoldne je trikratni strel z grada Ljubljantane vznemiril. Gorelo je v križevniških ulicah v hiši, kjer je bila dozda finančna straža. Ogenj je bil hitro za-dušen.

— (Učiteljsko društvo v Celji) ima 2. maja t. l. svoj peti letošnji zbor. Pri tem se bode razen navadnih reči sledeče obravna-valo: a. Geometrično oblikoslovje (govori gosp. J. Miklauz.) b. Prvotni nauk v slovnici (govo-ri gosp. V. Jarc) Naj bi se tega zborovanja p. t. udje v prav obilnim številu vdeležili, aljudno vabi odbor.

Razne vesti.

* (Razbojniki.) Dne 19. t. m. je hr-vatski kmet Matija Čurčibašič v Verovitici po noči slišal hudo pasje lajanje. Vstane in gre gledat, ali morda nij kak tat na dvorišče prišel. Tu ga zadene kugla iz puške v prsi, da je umrl čez tri ure. Umirajoči je pravil, da so bili razbojniki, ki so ga ustrelili in potem ubegnili, črno oblečeni.

* (Osem ljudi utonilo) je veliko ne-deljo, ko so se čez reko Anizo pri Kronstorfu na spodnjem Avstrijskem prepeljati hoteli. Čoln je bil prepoln, zato je od 10 prevoznikov osem jih našlo grob v hladnej vodi. Brodnik je potem tudi umrl, ker se je bil preveč vode napil. Vtopljeni so bili sami mladi ljudje od 20 do 30 let.

* (12 centov težak kotel ukraden.) Iz Srebra se poroča: Te dni so prišli tatvini na sled, katera je bila tako drzno iz-peljana, da se mora čuditi. Iz f. brike za svin-čeno belino tri četrt ure od Srebra odda-ljene ki pa zdaj mirno stoji, odnesli so lo-povi 12 centov težak kotel z vsemi pristran-skimi deli. Kakor pravijo, so kotel, ki je 2400 gld. veljal na mestu v kosove razbili in potem v Pilznji za star baker v nizko ceno prodali. Sodnijska preiskava se je uže pričela.

* (Kača v družbinske izbi.) Avs-tralijske novine poročajo: 15. januarja se je zbralo več gospij v Edenhouse pri Penshurstu v družbinske izbi, ter so poslušale mladej gospici, katera je na klavir igrala; v veži pod-strešja ležalo je 18 mesecev staro dete pro-terantskega duhovna Falconerja na tleh, ter se je igralo. Nakrat prične dete močno kričati. in jedna gospá gre gledat, kaj je otroku. A komaj stopi v vežo, uže zapazi 5 črevljev dolgo tigrovo kačo, ki se je bila morala pri odprtih durih podstrešja notri priplaziti. Ta-koj potegne gospa dete od zadej za obleko v družbinsko sobo, a predno je še mogla vrata

za soboj zapreti, smuknila je tudi uže kača za njo. V sobi je nastal zdaj velik krik in nered; sredi sobe stala je okrogla miza po-krita z do tal visečim pregrinjalom; za to mizo bežala je gospa z otrokom. mej tem ko so druge dame na stole in zofe poskakale. Kača pa se ne zmeni za nobedno drugo, a napada le gospo, ki je imela dete v naročji, in katera je pred kačo vedno okolo mize be-žala. Mej tem je hotela jedna gospa skozi vrata uiti, a komaj jo kača zapazi. plane na njo, in gospa se je le s tem rešila, da je zopet na stol skočila. Na nasprotni strani po-skušala je druga gospa druga vrata skozi katera se je ven prišlo iz izbe, odpreti, a kakor blisk skoči kača na njo, se zgrize v obleko, in tako nekoliko časa visi; sreča je bila da se je obleka raztrgala, in tako kača zapet na tla pade. Koncem sliši vrtin'k kričanje; gre gledat kaj to pomeni, in ko skozi okno vidi kačo v sobi, vzame motiko v roke, ter gre v sobo. Kakor da bi kača vedela, kaj jej preti, spusti se na vrtarja, ko ta stopi v izbo; vrtar jo z motiko odbije. Še bolj silno napade v drugo kačo vrtarja, a zopet prileti na njo težak udarec. Zdaj se skrjuje pod zofo, ter jame tam svojo jezo nad otročjo leseno punčiko raznašati. Odmaknili so zofo ter kačo popolnem ubili. Dete nij bilo nič poškodovano. Misli si je pa lahko, kako so se vse gospe oddahnile, ko so se iznebile nevarnega vsil-jenca.

Lek v ceno.

Vsakdo zna, kako betežni so navadni prehladi, pljučni katar in jednake afekecije, kako dolgo jih treba zdraviti in koliko vzemkov zdravil, ječmeno-vek, sirupov itd. moraš zbog njih zaužiti. Tudi nij nadalje nobednemu neznano, da zanemarjen prehlad čisto prouzročuje pljučno bolezen, ako se ne prestvari v jetiko.

Mnogi poskušaji so dokazali, da norveški tēr, sčičen in dobro pripravljen, deluje pri gori imeno-vanih boleznih silno naglo in pokazuje skoraj čudno zdravilno moč. V njega prvotnem stanju tēra zbog neprijetnega okusa in zbog lepljivosti zauživati nij moči; pariškemu lekarničarju, gospodu Guyotu, je tedaj prišlo na um, zavijati ga v majhene okrogle in z žolčno skorjo obdane kapsule v velikosti osvalkov. Ničesa lažjega, nego použiti ta priredok, kateri, ker se lahko raztopi, dovoljuje tēru nagel vspeh.

Dve ali tri Guyotove tērne, kapsule, zaužite pri vsakem obedu, takoj olajšajo bol in v največ slučajih za malo časa izlečijo najtrdozratnejši prehlad in vsak pljučni katar. Z njimi je mogoče obustaviti celo precej ukoreninjeno jetiko in jo izlečiti; v tem slučaju zadržuje tēr raztop trdin in je s pomočjo na-rave zdravljenje čisto preje dogotovljeno, nego se je nadejalo in mislilo.

Tega udomačenega zdravila nij mogoče dovolj priporočiti, bodi-si glede njegovega delovanja ali njegove nizke cene. V resnici stoji vse zdravljenje, ker ima vsaka sklenica po 60 tērnih kapsul, na dan komaj 10—20 krajcarjev, in so vsa druga zdravila, ječmenovke, pastile ali sirupi čisto nepotrebna.

Da gotovo kupiš prave Guyotove tērne kapsule, pazi, ako ima naslov sklenice Guyotov podpis v tro-barvenem tisku. (86—2)

Zaloga v Ljubljani: **G. Piccoli**, lekarničar.

Dunajska borza 26 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60	gld.	70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	64	"	35	"
Zlata renta	71	"	90	"
1850 drž. posojilo	111	"	—	"
Akcije narodne banke	782	"	—	"
Kreditne akcije	207	"	80	"
London	122	"	70	"
Napol.	9	"	82 1/2	"
Č. kr. cekini	5	"	80	"
Srebro	107	"	—	"
Državne marke	60	"	50	"

Štev. 5782.

(131—1)

Razglas.

Mestni magistrat ljubljanski naznanja, da se bode volitev dveh odbornikov in jednega namestnika v glavni odbor za obdelovanje močvirja, katera volitev posestnikom v kata-stralnih občinah Trnovo, karlovsko in gradiščno predmestje v Ljubljani in Štepanovo vas v okolici ljubljanskej ležečega močvirja pripada, v nedeljo 5. maja 1878,

dopoludne ob 10. uri v mestnej dvorani vršila, h kateri se posestniki iz omenjenih katastral-nih občin z pristavkom vabijo, da se bode le ustmeno in z volilnimi listki volilo, in da se bodo v ta namen glasovni listki navzočim vo-lilcem pred volitvijo izročili.

Mestni magistrat v Ljubljani,

23. aprila 1878.

Zahvala.

Podpisani se zahvaljuje v imenu cele rodbine vsem, ki so nam pri izgubi našega preljubega očeta, gospoda

Janeza Lipolda,

toliko sočutja izkazali, posebno pa blagor. gosp. Haasu, c. k. deželno-namestiškemu svetovalcu in okrajnemu glavarju celjskemu, in drugim, ki so z obilno udeležitvijo pri po-grebu nepozabljivemu pokojniku zadnjo čast izkazali.

V Mozirji, 25. aprila 1878.

Jože Lipold,
posestnik in župan.

(133)

Poljna, njivna in gozdna semena,

zanesljivo kaljiva, osobito seme orjaške pese, franc. večne detelje in raznih trav

po najnižjih cenah prodaje

Peter Lassnik,

trgovec in ekonom v Ljubljani, v gledaliških ulicah št. 1.

(97—10)

Tuji.

26. aprila:

Pri **Slona**: Littman iz Pešte. — Vogel iz Dunaja. — Eisenzopf iz Kočevja. — Wolf iz Pešte. — dr. Elrich iz Dunaja. — Tinetti iz Pisino. — Demšhar iz Železnikov. — Hippman iz Gradea.
Pri **Malič**: Müller, Schaffer iz Dunaja. — Hočevar iz Krškega. — Stember iz Celovca. — Hartman iz Dunaja.

O zdravilne moči

pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega

kri čistilnega čaja

navajamo tale priznavajoč dopis:

Gospodu **Franji Wilhelmu**, lekarnarju v Neunkirchenu.

Berlin, 6. maja 1875.

Prosim, pošljite mi s povzetjem tudi letos svojega **Wilhelmovega** antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja; lanskega leta se je izkazal vrlo dobro.

Zahvaljujoč se Vam prisrčno, beležim se s poštovanjem

J. Riedel, kavarničar.
(338-3)

Preiskali, uporabili in za zdravilno priznali: c. kr. vladni svetnik in v. av. vsenčistični profesor dr. E. Fenzl, vodja botaničnemu vrtu na Dunaji itd. itd., prof. Oppolzer, dr. Van Kloger v Bukareštu, dr. Rust na Dunaji, dr. Röder na Dunaji, dr. Ivan Müller, medicinski svetnik v Berlinu, dr. med. A. Groyen v Novem Jorku, dr. Raudnitz na Dunaji, dr. Hess v Berlinu, dr. Lehmann v Mošonju, dr. Werner v Bratislavi, dr. Malič v Grubišnem polju; praktični zdravniki: Hilger v Nachlingu, Russeger v Abtenau, Truchholz v Marzalyju, Janković v Nakofalvi in mnogi drugi zdravniki.

1. pri revmatičnih boleznih;
2. pri skrnini;
3. pri boleznih v spodnjih delih telesa, onih, ki mnogo sedé;
4. pri povečanju in nagnétu jeter;
5. pri svrabu, osobito pri lišajih;
6. pri sifilitičnih boleznih;
7. predno kdo, ki trpi navedene bolezni, misli iti v kako rudninsko kopel;
8. namesto uporabe rudninskih kopelj zoper to bolezni.

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodlom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in pozvazanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „**Wilhelmov** antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem taci.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi **Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj** tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: **Mat. Fürst**; Borgo: **Josip Bettanini**, lekarnar; Bruck na Muri: **Albert Langer**, lekarnar; Bolcan: **Franjo Waldmüller**, lekarnar; Bruneck: **J. P. Mahl**; Belovár: **Rud. Svoboda**, lekarnar; Briksen: **Leonhard Staub**, lekarnar; Celje: **Baumbach-ova** lekarna in **Franjo Rauscher**; Cormons: **Hermes Codolini**, lekarnar; Celovec: **Karl Klemenčič**; Cortina: **A. Cambruzzi**; Deutsch-Landsberg: **Müller-jevi dediči**; Essek: **J. C. von Dienes**, lekarnar; **Josip Pobetzky**, lekarnar; Fürstenfeld: **A. Schröckenfuss**, lekarnar; Frohnleiten: **V. Blumauer**; Friesach: **O. Russheim**, lekarnar; **A. Aichinger**, lekarnar; Feldbach: **Josip König**, lekarnar; Gorica: **A. Franzoni**, lekarnar; Gradee: **J. Burgleitner**, lekarnar; Guttaring: **S. Vatterl**; Grubisnopolje: **Josip Matich**; Gospič: **Valentin Vouck**, lekarnar; Grafendorf: **Josip Kaiser**; Hermagor: **Jos. M. Richter**, lekarnar; Hall (Tirolsko): **Leop. von Aichinger**, lekarnar; Judenburg: **F. Senekovitsch**; Inichen: **J. Stoff**, lekarnar; Imst: **Vilj. Deutsch**, lekarnar; Ivanič: **Ed. Tollovič**, lekarnar; Karlovec: **J. Benič**, lekarnar; **A. E. Katkič**, lekarnar; Kindberg: **J. Karincič**, lekarnar; Kapfenberg: **Turner**, lekarnar; Knittenfeld: **Vilj. Vischner**, lekarnar; Kranj: **Karl Savenik**, lekarnar; Line: **Franjo pl. Erlach**, lekarnar; Leoben: **Ivan Peferschy**, lekarnar; Maribor: **Alois Quandest**; Metlika: **Alfred Maller**, lekarnar; Müzzuschlag: **Ivan Danjer**, lekarnar; Murau: **Ivan Steyrer**; Mitrovica: **A. Kerstenovich**; Mals: **Ludwig Pöll**, lekarnar; Novo mesto: **Dom. Rizzoli**, lekarnar; Neumarkt (Stajersko): **Karl Maly**, lekarnar; Otočec: **Edo Tomay**, lekarnar; Postojna: **Josip Kupferschmidt**, lekarnar; Peterwarden: **L. C. Junginger**; Pliberg: **Ivan Neusser**, lekarnar; Požega: **Ant. pl. Hegedüs**, lekarnar; Prassberg: **Ivan Tribiz**; Ptuj: **C. Girod**, apoteker; Rottenmann: **Franjo A. Biling**, lekarnar; Rovereto: **Richard Thales**, lekarnar; Samobor: **F. Schucarz**, lekarnar; Sebenico: **Peter Beros**, lekarnar; Slov. Bistrica: **Adam pl. Pulkowski**; Slov. gradec: **G. Kordik**, lekarnar; **Jos. Kaligarič**, lekarnar; Strassburg: **J. V. Corton**; St. Veit: **Julian Rippert**; Stainz: **Valentin Timouschek**; Semlin: **D. Joannovics**; Sinj: **Venatio pl. Frazio**, lekarnar; Sehlenders: **B. Würstl**, lekarnar; Trst: **Jak. Seravalle**, lekarnar; Trient: **Ant. Santoni**; Trbiž: **Eugen Eberlin**, lekarnar; Vukovar: **A. Kraesovics**, lekarnar; Vinkovce: **Fried. Herzig**, lekarnar; Varaždin: **Dr. A. Halter**, lekarnar; Zagreb: **Sig. Mittlbach**, lekarnar; Senj: **Josip Accurti**, lekarnar; Zader: **N. Androvič**, lekarnar; Zlatar: **Ivan N. Pospisil**, lekarnar.

Umrath & Comp. v Pragi,
fabrikanti poljedeljskih mašin,
priporočajo svoje po strogo solidnej izpeljavi, lahkeji hoji in čisteji mlatvi
dobro znane posebnosti v

ročnih i vlečnih mlatilnih garniturah

z 1-8 konjskimi ali volovskimi močmi,
in sicer premakljive in nepremakljive. — Potem izdelujemo mnogo-
govrstne velikosti dobro izkušene:

mašine za žito snažiti, mašine za ličkanje
turšice, skoporezne mašine

itd. itd.

(114-3)

Ilustrovane cenike brezplačno in franko.

Znanstvena ocenitev

gospoda lekarnarja **Wilhelma snežniškega zeliščnega alopa**.

Leke in zdravila, ki jih ponujajo po novinah, dandenes zelo popadajo in oméjajo, a to ponajveč iz nevednosti ali predsodkov, ali pak zaradi nepoznanja stvari, véasi celó zbog neprivošljivosti ter zavisti. Kajti prav za prav je trpečemu in bolnemu človeštvu dobro, ako se mu ponudijo po novinah dobri leki in zdravila, pri čemer si bolniki in trpni vendar mogó izbirati sredstva. Toda vsi leki in zdravila, in tudi oni, katere priporočajo novine, morajo zadostovati opravičenim znanstvenim zahtevam, kateri terjajo, ka imajo vsi leki in zdravila biti popolnem neškodni ter imeti v resnici dobra in zdravilna svojstva. Imel sem priliko, gospoda lekarnarja **Wilhelma snežniškega zeliščnega alopa** prav natanko analitično-kemično ter farmako-dinamično-fiziologično preiskati, po katerem obširnem znanstvenem načinu preiskovanja se namreč mogó najbolj temeljito najti specifična svojstva lekov in zdravil ter se ona dáde prav brezpristranski določiti. Ta preiskava je pokazala, ka je gospoda lekarnarja **Wilhelma snežniškega zeliščnega alopa** čisto brez vseh škodnih tvarin, kar ima biti glavno svojstvo lekom in zdravilom, priporočanim po novinah. Baš nasproti pak sodružje gospoda lekarnarja **Wilhelma snežniškega zeliščnega alopa** jedino takove izbrane in dobre snovi pogorskih zelišč, ki po izrekih velikih in slavnih zdravnikov, kakor je to brati v njihovih spisih, vrlo dobro zdravijo in vplivajo pri vsakovrstnih boleznih v prsih, grlu in na pljučih, zatorej zadovoljuje gospoda lekarnarja **Wilhelma snežniškega zeliščnega alopa** popolnem vse znanstvene zahteve, in po pravici zasluži, zaradi svojih izvrstnih svojstev, vedno rastočega razširjenja in priporočila, kar tukaj ocenjujé, brezpristranski, samo znanstveno in istinito, potrjujem in izpričujem, a ob jednem pripominjam, da je gospod **Franjo Wilhelm**, lekarnar v Neunkirchenu, uže od leta 1855 jedini prirejevalec temu zeliščnemu alopu.

V Berlinu, 18. avgusta 1876.

Dr. Hess,

(L. S.)

kralj. prus. approb. lekarnar prvega reda, sodnjsko zaprisežen kemik in znanstven preiskovalec ter izvedenec za medicinske, farmacovitične, kemične in zdravstvene preparate vseh vrst.
(384-3)

Originalna steklenica velja 1 gld. 25 kr. av. v. ter jo dobiti pri jedinem prirejevalcu

Franji Wilhelmu,

lekarnarju v Neunkirchenu, v Nižjej Avstriji,

ter pri teh firmah:

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: **Ferd. Scholz**, lekarnar; Bolcan: **F. Waldmüller**, lekarnar; Borgo: **Jos. Bettanini**, lekarnar; Bruneck: **J. G. Mahl**; Briksen: **Leonhard Staub**, lekarnar; Celje: **Baumbach-ova** lekarna in **F. Rauscher**; Essek: **J. C. v. Dienes**, lekarnar; Frohnleiten: